

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 24.08.1987, sp. zn. 2 To 39/87, ECLI:CZ:NS:1987:2.TO.39.1987.1

Číslo: 35/1988

Právní věta: V konaní o povolenie obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťmi a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 24.08.1987

Spisová značka: 2 To 39/87

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 283 písm. d

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35

V konaní o povolenie obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťmi a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 24. 8. 1987 sp. zn. [2 To 39/87.](#))

Najvyšší súd SSR zamietol podľa § 148 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 1987 sp. zn. 1 Nt 101/87.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. septembra 1985 sp. zn. 2 T 24/85 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SSR z 28. novembra 1985 sp. zn. 2 To 54/85 bol T. G. uznaný za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 27. mája 1984 medzi 16.30 – 17.15 hod. v poli v katastri obce Rimavská Seč znásilnil maloletú A. M., nar. 31. 5. 1974 tak, že ju zvalil na trávu, násilne ju vyzliekol a vykonal na nej súlož.

Za to mu bol podľa § 241 ods. 2 tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov a na

jeho výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. zaradený do tretej nápravnovúchovnej skupiny. Ďalej bol odsúdenému uložený ochranný dohľad na dobu šesťnásť mesiacov, povinnosť nahradiť čs. štátu, zastúpenému OÚNZ v Rimavskej Sobote, regresnú náhradu v sume 500,- Kčs na účet finančného odboru ONV v Rimavskej Sobote. Poškodená A. M. bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

Odsúdený T. G. podal dňa 30. 3. 1987 návrh na povolenie obnovy konania. Uviedol v ňom, že jeho vina z trestného činu znásilnenia bola vykonštruovaná. Obhajobu, že maloletú poškodenú neznásilnil, ktorú uplatnil už v prípravnom konaní, neakceptoval ani krajský súd, hoci vykonané dôkazy neposkytovali podklad pre záver o jeho vine. Upozornil v tejto súvislosti na výpovede svedkov, najmä matky poškodenej, ktorá údajne páchateľa popísala odlišne od jeho osoby, ako i na výsledok gynekologického vyšetrenia maloletej poškodenej, podľa ktorého spermie nájdené v pošve poškodenej nepochádzali od neho. Ďalej uviedol, že v prípravnom konaní ho príslušník VB B. fyzicky a psychicky donutil, aby sa priznal. Ako hlavný dôvod žiadosti o obnovu konania uviedol, že krajský súd nevykonával všetky dôkazy, ktoré by svedčili v jeho prospech. Vyčítal konkrétne, že nebol vypočutý vyšetrovateľ mjr. L., či maloletá poškodená ovládala jazyk, v ktorom sa robil jej výsluch, ani svedkyňa F., ktorá bola prítomná pri tomto úkone. Krajský súd ďalej nevypočul tlmočníka J., svedkov Š., G., H. a B. ani lekárov, ktorí poškodenú ošetrovali. Podľa odsúdeného sa krajský súd dopustil závažnej chyby aj v tom, že na hlavnom pojednávaní nevypočul maloletú poškodenú a nekonfrontoval ho s ňou.

Krajský súd v Banskej Bystrici po vykonaní verejného zasadnutia uznesením z 22. mája 1987 sp. zn. 1 Nt 101/87 podľa § 284 písm. d) Tr. por. návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť. V sťažnosti uviedol, že už v pôvodnom konaní upozornil na závažné chyby v počiatočnom štádiu vyšetrovania. Vzhľadom na to mal krajský súd zvážiť v terajšom konaní, či by nebol možný výsluch poškodenej a až potom rozhodnúť, či jeho návrh na povolenie obnovy konania je alebo nie je odôvodnený. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd SSR podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je odôvodnená.

Krajský súd správne zistil, že nie sú splnené podmienky pre povolenie konania v prospech odsúdeného, a to ani u jedného z výrokov právoplatného odsudzujúceho rozsudku, ktorých sa môže obnova dotýkať. V tomto smere si Najvyšší súd SSR v celom rozsahu osvojuje dôvody krajského súdu uvedené v napadnutom uznesení.

V konaní o povolenie obnovy nevyšli najevo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. septembra 1985 sp. zn. 2 T 24/85 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SSR z 28. novembra 1985 sp. zn. 2 To 54/85.

Z návrhu odsúdeného i z jeho výpovede na verejnom zasadnutí vyplýva, že namieta správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku krajského súdu, ktorým bol uznaný za vinného, najmä to, že v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa nepostupovalo v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. a že v konaní pred súdom nebola rešpektovaná zásada bezprostrednosti a ústnosti, keď krajský súd na hlavnom pojednávaní nevypočul maloletú poškodenú a ďalších svedkov.

V tejto súvislosti treba uviesť, že zákon nedáva súdu možnosť v konaní o povolenie obnovy skúmať

ani posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, najmä to, či sa súd pri rozhodovaní náležite vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného. Treba však poznamenať, že svedkovia, ktorých obžalovaný uvádza vo svojom návrhu, s výnimkou maloletej poškodenej, boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní. Odsúdený už vo svojom odvolaní namietal, že výpoveď poškodenej bola na hlavnom pojednávaní len prečítaná a že s poškodenou nebol konfrontovaný. V rámci odvolacieho konania sa s týmito námietkami vyrovnal Najvyšší súd SSR.

Krajský súd preto správne uvádza, že nevyšli najevo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme.

Za nové možno považovať len také skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu. Neznámou skutočnosťou je pritom objektívne existujúci jav. Novým dôkazom je taký dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v trestnom spise, uplatnený niektorou procesnou stranou alebo ktorý nebol vykonaný. Dôkazy, ktoré odsúdený navrhol vykonať, nie sú nové, takisto nie sú nové ani skutočnosti, na ktoré upozornil v svojom návrhu. Krajský súd preto postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odúseného na povolenie obnovy konania podľa § 283 písm. d) Tr. por. zamietol.